

N:o 15/1943.

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfördad den 15 december 1931.

Vid plenum den 27 februari 1943 beslöt Landstinget förkasta landskapsnämndens förslag till landskapslag om kommunala val i landskapet Åland, men gav tillika landskapsnämnden i uppdrag att till Landstingets höstsession innevarande år inkomma med framställning om sådan ändring av landskapslagarna om kommunalförvaltning i landskommunerna och i Mariehamn, att i dem intagas stadgandena om icke valbarhet ur § 10 i rikets kommunallag för landskommunerna och § 11 i kommunallagen för städerna i riket, ävensom nytt förslag till kommunal vallag för landskapet.

Enär en landskapslag om kommunala val på Åland redan länge visat sig vara av behovet påkallad, är landskapsnämnden nödsakad att, i enlighet med de motiv landskapsnämnden framhållit i sin framställning av denna dag med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet och tillägg till § 10 av sagda landskapslag, jämväl uppgöra förslag till landskapslag om ändring av § 11 i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn.

Men i sammanhang härmed tillåter sig landskapsnämnden jämväl, på de skäl, som framhållits i nästnämnda förslag till ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna, att föreslå ändring av § 87 i kommunallagen för Mariehamn, innehållande bestämmelser om be-

viljande av samma skattelättnader för stadens innevånare, vilka tillkomma den åländska landsbygdens folk.

Med hänsikt till det här ovan framhållna får landskapsnämnden förelägga Landstinget till antagande nedanstående förslag till landslag:

"L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn utfärdad den 15 december 1931.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola §§ 11 och 87 i landskapslagen den 15 december 1931 om kommunalförvaltning i Mariehamn hålla följande ändrade lydelse:

§ 11.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för såvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Den, som dömts till straff för hög- eller landsförräderi, delaktighet i sådant brott eller förberedelse eller försök därtill, vare dock till utgången av det sjätte kalenderåret, efter det han till fullo utstått sitt straff jämte därmed förenad annan straffpåföljd, i avsaknad av valbarhet till kommunalt förtroendeuppdrag. Valbarhet tillkommer ej heller den, som ställts under åtal för i detta moment avsett brott eller den, mot vilken vederbörande åklagare inlämnat anklagelseskrift för väckande av åtal för sådant brott.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

Till fullmäktig må dock ej väljas landshövdingen, lantrådet, landssekreteraren, landskamreraren, landskapssekreteraren, landskapskamreraren, ordförande och ledamot i magistraten, tjänstemän och betjänt vid magistraten och polisinsrättningen eller allmän åklagare, ej heller ordförande i eller ledamot av drätselkammaren, vid stadens drätsel anställd eller annan densamma underlydande befattningshavare, som är för sin syssla redo skyldig.

§ 87.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad stadsfullmäktige för den taxering, som varje år skall förrättas, besluta, avdragas minst tretusen och högst sextusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före ingången av skatteåret icke fyllt sexton år. Då hustru skilt beskattats, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott, såframt sagda inkomst understigit det av stadsfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 84, 85 och 86, §§ 84 och 85 sådana de ändrade lyda i landskapslagen den 31 december 1940 samt § 86, sådan denna lyder i landskapslagen den 30 juni 1941, nämnda avdrag, jämte i föregående moment stadgat barnavdrag, icke trettiotusen mark, må därifrån göras ytterligare följande grundavdrag:

Då inkomsten icke överstiger tolv tusen mark, minst fem tusen och högst åttatusen mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för den var-

je år skeende taxeringen besluta, samt då inkomsten

överstiger 12.000, men icke 14.000 mark, 9/10 av det fastställda avdraget

"	14.000,	"	"	16.000	"	8/10	"	"	"
"	16.000,	"	"	18.000	"	7/10	"	"	"
"	18.000,	"	"	20.000	"	6/10	"	"	"
"	20.000,	"	"	22.000	"	5/10	"	"	"
"	22.000,	"	"	24.000	"	4/10	"	"	"
"	24.000,	"	"	26.000	"	3/10	"	"	"
"	26.000,	"	"	28.000	"	2/10	"	"	"
"	28.000,	"	"	30.000	"	1/10	"	"	"

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, kan från inkomsten, därest denna efter förenämnda avdrag icke överstiger trettiotusen mark, avdragas högst tiotusen mark. Från avlidet persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller fullständig befrielse från skatt beviljas, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning."

Mariehamn den 6 oktober 1943.

F. Nelson Brandt

Arvidsson